

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo štyridsaťšesť

Jeff Pippenger

2026-02-12

Číslo štyridsaťšesť

Cézarea Filipova až po Cézareu Prímorskú predstavuje obdobie od tretej do deviatej hodiny, ktoré je rozdelené v šiestej hodine. Rozdelením od Cézarey po Cézareu bol Vrch premenenia. Vrch premenenia uvádza do súladu ďalšie dve línie s orientačným bodom troch krokov, ktoré o päť dní predchádzajú letničnému nedeľnému zákonu.

Na vrchu prehovoril Boh Otec druhýkrát. Prvýkrát prehovoril pri Kristovom krste, naposledy krátko pred krížom.

Teraz je moja duša znepokojená; a čo mám povedať? Otče, zachráň ma od tejto hodiny; ale pre tento cieľ som prišiel k tejto hodine. Otče, osláv svoje meno. Vtom zaznel hlas z neba, ktorý povedal: Oslávil som ho a ešte ho oslávim. Zástup teda, ktorý tam stál a počul to, hovoril, že zahrnelo; iní vraveli: Prehovoril k nemu anjel. Ján 12:27–29.

Boh oslavuje svoje meno, keď zapečatuje stoštyridsaťštyritisíc a píše na nich svoje meno.

Toho, kto zvíťazí, učiním stĺpom v chráme svojho Boha, a už nikdy viac nevyjde von; a napíšem na neho meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha; a napíšem na neho svoje nové meno. Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám. Zjavenie 3:12, 13.

Na vrchu Premenenia boli prítomní iba Peter, Jakub a Ján, tak ako pri vzkriesení Jairovej dcéry a opäť aj v Getsemane. Getsemane, podobne ako Otec hovoriaci v Jánovi dvanásť, prišlo tesne pred krížom. Getsemane znamená „lis na olej“, čím označuje olejovú skúšku panien. Getsemane je „krízou“, ktorá privádza dušu „tvárou v tvár smrti“, a múdre panny skúškou prechádzajú, lebo pri druhej chrámovej skúške sa ocitli tvárou v tvár životu, ako Ježiš tridsať dní učil „tvárou v tvár“.

Prvýkrát Otec prehovoril pri Kristovom krste a prvýkrát, keď vzal výlučne Petra, Jakuba a Jána, bolo pri vzkriesení dvanásťročnej Jairovej dcéry. Vzkriesenie dvanásťročnej panny sa zhoduje s Kristovým krstom, ktorý symbolizuje moc vzkriesenia. Vzkriesenie Jairovej dcéry sa zhoduje s Kristovým krstom a Cézareou Filipovou. Getsemane a Kristovo znepokojenie, keď Otec prehovoril tesne pred krížom, sa zhodujú s Cézareou Prímorskou.

Riadok za riadkom Peter predstavuje sto štyridsaťštyritisíc, ktorí sú zapečatení v Cézarei Filipovej, keď je meno Šimon Barjona zmenené na Peter. Keď je Peter raz zapečatený v Paniu, čo je Cézarea Filipova, ide k šiestej hodine na vrch, kde je pozdvižený ako zástava, keď pokračuje ďalej, aby odpovedal na povolanie Kornélia v Cézarei Prímorskej. V Cézarei Filipovej Peter opúšťa táborové zhromaždenie v Exeteri s Božou pečatou a s posolstvom Polnočného volania, ktoré má zvestovať. Posolstvo islamu, ako je predstavené sviatkom trúb, nesie Petra ďalej do Cézarey pri mori.

Posolstvo islamu pozdvihuje Petra do pohľadu sveta, lebo Peter vopred predpovedal prorocký príchod islamu pred sviatkom trúb.

Hľa, pošlem vám proroka Eliáša prv, ako príde veľký a hrozný deň Hospodinov. A obráti srdce otcov k synom a srdce synov k ich otcom, aby som neprišiel a neudrel zem kľatbou. Malachiáš 4, 5. 6.

Posolstvo Eliáša je riadok na riadok posolstvom, ktoré je založené na zosúladení otcov s ich deťmi. Eliášom bol otec Miller, ktorý znázorňuje svoje deti. Stoštyridsaťštyritisíc sú deťmi Williama Millera a obrátiť srdcia Millera k jeho deťom znamená zosúladiť milleritské dejiny s dejinami Eliáša, ako aj Jána Krstiteľa s poslom spojeným so stoštyridsaťštyritisíc. Jedným z prvkov zosúladenia týchto štyroch línií je, že v každej zo skúšobných dejín Eliáša, Jána a Millera jediným posolstvom prítomnej pravdy bolo posolstvo, ktoré prišlo prostredníctvom posla.

A Eliáš Tišbijský, z obyvateľov Gileádu, povedal Achabovi: Ako žije Hospodin, Boh Izraela, pred ktorého tvárou stojím, v týchto rokoch nebude ani rosy ani dažďa, iba na moje slovo. 1. Kráľov 17:1.

Sestra Whiteová jasne uvádza, že tým, ktorí neprijali posolstvo Jána, ktorého Ježiš označil za Eliáša, učenie Ježiša nemohlo priniesť úžitok; a tiež, že tí, ktorí zavrhlí Millerovo posolstvo, predstavené ako posolstvo prvého anjela, nemohli mať úžitok z posolstva druhého anjela. Oznámenie Eliáša, že dážď príde len na jeho rozkaz, sprevádzala vrcholná skúška, ktorá zahŕňala príkaz vyvolať si medzi Eliášovým posolstvom a Baalovým posolstvom. Prorocký symbol „dokedy“ uvádza Eliášov vrch Karmel do súladu s nedeľným zákonom.

A Achab poslal po všetkých synoch Izraela a zhromaždil prorokov na vrch Karmel. A Eliáš pristúpil ku všetkému ľudu a povedal: Dokedy budete kulhať na obe strany? Ak je Hospodin Boh, nasledujte ho; ak však Bál, nasledujte jeho. A ľud mu neodpovedal ani slova. Potom Eliáš povedal ľudu: Ja, iba ja sám, som zostal prorokom Hospodinovým, kým Bálových prorokov je štyristo päťdesiat mužov. Nech nám teda dajú dva junce; a nech si vyberú jedného junca pre seba, rozsekajú ho na kusy a položia na drevo, ale nech pod to nedajú oheň. Ja pripravím druhého junca, položím ho na drevo a nepodložím oheň. Potom vzývajte meno svojich bohov a ja budem vzývať meno Hospodinovo; a Boh, ktorý odpovie ohňom, ten nech je Bohom. A všetok ľud odpovedal a povedal: Dobre si hovoril. 1 Kráľov 18:20–24.

Skúška na Karmeli spočívala vo voľbe medzi dvoma posolstvami. Bola to skúška medzi pravým a falošným proroctvom a medzi poslom Eliášom a prorokmi, ktorí sedávali pri Jezábelinom stole. Išlo o posla a o posolstvo. V roku 1844 sa Karmel zopakoval, keď Pán privodil skúšku, ktorá zjavila Millera ako pravého proroka a Millerovo posolstvo ako rosu a dážď. Rozlíšenie medzi pravým prorokom a pravým posolstvom v protiklade k falošnému prorokovi a falošnému posolstvu bolo na táborovom zhromaždení v Exetri znázornené stanom v Exetri a stanom skupiny z Watertownu. Dva stánky predstavujúce pravé v protiklade k falošnému. Rozlíšenie urobené na Karmeli a dejiny roku 1844 sú stotožnené v Cézarei Filipovej, keď je Peter spečatený a pozdvihnutý na vrch ako zástava. Je pozdvihnutý preto, lebo tvrdil, že jeho posolstvo bolo jediným pravým posolstvom neskorého dažďa. Bol pozdvihnutý, keď sa jeho predpoveď naplnila.

Sviatok trúb je tretím a rozhodujúcim testom v období Letníc a pred týmto rozhodujúcim testom Peter určuje, že islam má byť uvoľnený, aby označil začiatok ohlasovania Polnočného volania. Naplnenie proroctva bolo tým, čo vytvorilo rozdiel medzi milleritmi a protestantmi, ktorí predstavujú ľud bývalej zmluvy, ktorý je obchádzaný. Eliáš osobne zabil falošných prorokov, len čo sa prejavil rozdiel medzi pravým a falošným. Tento rozdiel sa prejavuje pri sviatku trúb, keď sa naplní predpoveď o islame.

Polnočný výkrik v dejinách mileritov bol predpoveďou, ktorá bola opravená a následne naplnená. Naplnila sa 22. októbra 1844, zatiaľ čo Millerovo pôvodné chápanie Polnočného výkriku smerovalo k roku 1843. Samuel Snow predstavuje opravu tohto posolstva a jeho posolstvo sa stalo známym ako „pravé“ posolstvo Polnočného výkriku.

Rok 1844 bol znázornením rozdielu medzi Millerovým posolstvom a posolstvom protestantov. V procese skúšky boli protestanti usmrtení Millerom a potom sa stali odpadlým protestantizmom, dcérami Ríma, Jezábelinými kňazmi. Tento rozdiel sa prejavil buď prijatím, alebo odmietnutím prorockého posolstva. V prípade Jána a Millera prorocké posolstvo odhalilo falošné posolstvo niekdajšieho zmluvného ľudu, ktorý bol obchádzaný. Eliášovo posolstvo tvrdilo, že nebude dažďa, iba na jeho slovo, a po troch a pol roku sa mala skúška tohto tvrdenia zjavne prejať.

A stalo sa, keď Achab uvidel Eliáša, že mu Achab povedal: Či si to ty, čo sužuješ Izrael? A on odpovedal: Nie ja sužujem Izrael, ale ty a dom tvojho otca, tým, že ste opustili prikázania Hospodina, a ty si nasledoval Bálov. Preto teraz pošli a zhromaždi ku mne celý Izrael na vrch Karmel, aj štyristo päťdesiat prorokov Bála a štyristo prorokov hájov, ktorí jedia pri stole Jezábel'e. 1 Kráľov 18:17–19.

Rozlíšenie medzi falošným a pravým, či už išlo o posla alebo o posolstvo, sa uskutočnilo v procese skúšky, ktorý zahŕňal obvinenia namierené tak proti posolstvu, ako aj proti poslovi. Eliáš bol tým, koho obvinili, že uvádza Izrael do trápenia, lebo jeho posolstvo zastavilo dažď. Keby v Izraeli naďalej pršalo, nijaká otázka o Eliášovi by nebola vznikla. Podstata sporu spočívala v Eliášovej predpovedi a v jej naplnení počas troch a pol roka.

Keď je Peter pri lakmusovej skúške v Cézarei Filipovej, ktorá je Sviatkom trúb, a zároveň miestom, kde je osol rozviazaný, je označený začiatok posolstva Polnočného volania. Peter, podobne ako Eliáš, práve bol svedkom potvrdenia svojej predpovede a rozlíšenie medzi pravým a falošným bolo preukázané tak, aby to všetci videli. Potvrdenie predpovede je znázornené Sviatkom trúb — čo je lakmusová skúška. Predpoveď bola predobrazne znázornená rokmi 1840 aj 1844, keď je predpoveď opravená a následne naplnená. Opravená predpoveď Josiaha Litcha posilnila prvého anjela 11. augusta 1840 a predpoveď roku 1843 od Millera bola opravená Snowom.

„V roku 1840 vzbudilo široký záujem ďalšie pozoruhodné naplnenie proroctva. Dva roky predtým Josiah Litch, jeden z popredných kazateľov hlásajúcich druhý príchod, uverejnil výklad Zjavenia 9, v ktorom predpovedal pád Osmanskej ríše. Podľa jeho výpočtov mala byť táto moc zvrhnutá... 11. augusta 1840, keď možno očakávať, že osmanská moc v Konštantínopole bude zlomená. A verím, že sa ukáže, že to tak aj bude.“

„Presne v určenom čase Turecko prostredníctvom svojich vyslancov prijalo ochranu spojeneckých mocností Európy, a tak sa dostalo pod kontrolu kresťanských národov. Táto udalosť presne naplnila predpoveď. Keď sa to stalo známym, mnohí boli presvedčení o správnosti zásad prorockého výkladu, ktoré prijal Miller a jeho spolupracovníci, a adventnému hnutiu bol daný podivuhodný impulz. Muži vzdelaní a spoločensky významní sa spojili s Millerom tak v kázaní, ako aj vo zverejňovaní jeho názorov, a od roku 1840 do roku 1844 sa toto dielo rýchlo šírilo.“ The Great Controversy, 334, 335.

Litchovo predpovedanie sa týkalo islamu a Snowovo predpovedanie sa týkalo zatvorených dverí. Keď sa Litchovo predpovedanie naplnilo, metodológia, ktorá ustanovila posolstvo, bola prijatá a tí, ktorí prijali posolstvo, sa „zjednotili“ s poslom. V naplnení predpovede boli uznané tak posolstvo, ako aj posol. Litchovo predpovedanie sa týkalo islamu a Snowovo predpovedanie sa týkalo zatvorených dverí.

„Videla som Boží ľud radostný v očakávaní, ako vyhliada svojho Pána. Boh však zamýšľal podrobiť ich skúške. Jeho ruka prikryla omyl vo výpočte prorockých období. Tí, ktorí vyhliadali svojho Pána, tento omyl neodhalili, a ani najučenejší muži, ktorí sa stavali proti určeniu času, ho nedokázali rozpoznať. Boh zamýšľal, aby sa Jeho ľud stretol so sklamaním. Čas uplynul a tí, ktorí s radostným očakávaním vyhliadali svojho Spasiteľa, boli zarmútení a sklúčení, kým tí, ktorí nemilovali zjavenie Ježiša, ale prijali posolstvo zo strachu, sa tešili, že neprišiel v očakávanom čase. Ich vyznanie sa nedotklo srdca ani neočistilo život. Uplynutie času bolo dobre usposobené na to, aby odhalilo takéto srdcia. Boli prví, čo sa odvrátili a zosmiešňovali zarmútených, sklamaných, ktorí skutočne milovali zjavenie svojho Spasiteľa. Videla som Božiu múdrosť v tom, že svoj ľud podrobil skúške a dal mu prenikavý test, aby odhalil tých, ktorí by sa v hodine skúšky stiahli a obrátili späť.“

„Ježiš a celý nebeský zástup hľadeli so súcitom a láskou na tých, ktorí s vrúcnyim očakávaním túžili uzrieť Toho, ktorého ich duše milovali. Anjeli sa vznášali okolo nich, aby ich podopreli v hodine ich skúšky. Tí, ktorí zanedbali prijať nebeské posolstvo, boli ponechaní v temnote a Boží hnev sa roznechoval proti nim, pretože nechceli prijať svetlo, ktoré im poslal z neba. Tí verní, sklamaní, ktorí nemohli pochopiť, prečo ich Pán neprišiel, neboli ponechaní v temnote. Znova boli vedení k svojim Bibliám, aby skúmali prorocké obdobia. Ruka Pánova bola odňatá od čísel a omyl bol vysvetlený. Videli, že prorocké obdobia siahali do roku 1844 a že tie isté dôkazy, ktoré predkladali na potvrdenie toho, že prorocké obdobia sa končili v roku 1843, dokazovali, že sa skončia v roku 1844. Svetlo zo Slova Božieho zažiarilo na ich postavenie a objavili čas meškania — ‚Keby sa [to videnie] zdržalo, čakaj naň.‘ Vo svojej láske ku Kristovmu bezprostrednému príchodu prehliadli meškanie videnia, ktoré malo odhaliť tých, čo skutočne čakajú. Znova mali určitý časový bod. Predsa som videla, že mnohí z nich sa nedokázali povzniesť nad svoje ťažké sklamanie tak, aby mali ten stupeň horlivosti a energie, ktorý vyznačoval ich vieru v roku 1843.“

„Satan a jeho anjeli nad nimi zvíťazili a tí, ktorí nechceli prijať toto posolstvo, si blahoželali k svojmu ďalekozrakému úsudku a múdrosti, že neprijali tento blud, ako to nazývali. Neuvedomovali si, že odmietajú Božiu radu proti sebe samým a že pôsobia v jednote so Satanom a jeho anjelmi, aby privádzali Boží ľud do zmätku, keď prežíval toto posolstvo

zoslané z neba.“

„Veriaci v tomto posolstve boli v cirkvách utláčaní. Istý čas boli tí, ktorí toto posolstvo nechceli prijať, zo strachu zdržovaní, aby neprejavili pocity svojich sŕdc; no plynutie času odhalilo ich skutočné zmýšľanie. Túžili umlčať svedectvo, ktoré tí očakávajúci cítili byť povinní niešť, že prorocké obdobia siahajú až do roku 1844. Veriaci jasne vysvetlili svoj omyl a uviedli dôvody, prečo očakávali svojho Pána v roku 1844. Ich odporcovia nemohli predložiť nijaké argumenty proti mocným dôvodom, ktoré boli predložené. Hnev cirkví sa však roznecoval; boli rozhodnutí nepočúvať dôkazy a vylúčiť toto svedectvo z cirkví, aby ho ostatní nemohli počuť. Tí, ktorí sa neodvážili zadržiavať pred inými svetlo, ktoré im dal Boh, boli z cirkví vylúčení; no Ježiš bol s nimi a oni sa radovali vo svetle Jeho tváre. Boli pripravení prijať posolstvo druhého anjela.“ Early Writings, 235–237.

Peter predstavuje stoštyridsaťštyritisíc, ktorí podobne ako Litch predkladajú opravenú predpoveď o islame a o konci jedného kráľovstva; a podobne ako Snow aj Peter predkladá opravenú predpoveď o zatvorených dverách. Litchovo posolstvo o druhom beda islámu bolo vonkajšou predpoveďou a Snowove zatvorené dvere boli vnútornou predpoveďou. U Snowa sa dielo začalo vtedy, keď Pán odňal svoju ruku od výpočtov, a vtedy sa ukázalo, že ten istý dôkaz, o ktorom sa predtým predpokladalo, že potvrdzuje rok 1843, v skutočnosti potvrdzoval 22. október 1844. U Litcha to bol výpočet, ktorý po svojom naplnení priviedol anjela zo Zjavenia desať, aby stál na zemi a na mori.

Skutočnosť, že Litch desať dní pred naplnením svojho predpovedania vykonal jeho nový prepočet, označuje dielo opravy predchádzajúcej predpovede za skúšku. Sú začiatok v roku 1840 a koniec v roku 1844 skutočne prorockým symbolom predpovede, ktorá je nanovo prepočítaná, aby sa stala pravým Polnočným volaním? Typizuje alfa a omega milleritských dejín, ktoré vyvrcholili ohlasovaním Polnočného volania, skutočne prorocké charakteristiky pravého Polnočného volania sto štyridsiatich štyroch tisíc?

V oboch obdobiach ohlasovania opravenej predpovede sa proti milleritskému posolstvu prejavoval spor, lebo toto posolstvo znepokojovalo ľud. Keď Peter stojí v Cézarei Filipovej, vzniká spor o posolstvo, ktoré sa začalo ešte pred Cézareou Filipovou, lebo práve naplnenie potvrdzuje, že len na Petrove slovo malo prísť posolstvo dažďa. Cézarea Filipova je sviatok trúb, ktorý sa zhoduje s tým, že Kristus posielal dvoch učeníkov, predstavujúcich druhého anjela, aby odviazali osla islamu. Odviazanie osla islamu oznamuje začiatok posolstva Polnočného volania na táborovom zhromaždení v Exeteri, lebo keď Samuel Snow prišiel na koni o deň neskôr, 13. augusta, keď meškal namiesto toho, aby prišiel v otvárací deň, označuje to koniec času meškania a začiatok posolstva, ktoré sa po skončení zhromaždenia 17. dňa nieslo ako prívalová vlna.

Spor dejín milleritov, obvinenia kráľa Achaba a odpor priečivých Židov pri Kristovom vstupe do Jeruzalema všetky poukazujú na spor, ktorý dospieva k svojmu záveru na sviatok trúb, keď je osol odviazaný. Odviazanie osla je potvrdením prorocstva, ktoré označuje zatvorené dvere nad adventizmom na začiatku pri Cézarei Filipovej a zatvorené dvere na konci obdobia pri Cézarei Prímorskej. Osol je symbolom islamu tretieho beda, ktoré zasahuje Spojené štáty vrátane Nashvillu v štáte Tennessee. Nenaplnená predpoveď z 18. júla 2020 sa teraz postupne napravuje, keď Pán

odťahuje svoju ruku a odpečat'uje zjavenie Ježiša Krista. Toto odpečatenie sa začalo na púšti v júli 2023.

Videnie z Daniela 11

Sviatok trúb predstavuje siedmu trúbu, ktorá je tretím beda, ktorým je islam. Trúba je vonkajším varovným posolstvom vojny, no môže byť chápaná aj ako vnútorné povolanie k svätému zhromaždeniu. Ako lakmusová skúška, ktorá sa začína, keď sa uzatvára tridsať dní skúšky druhého chrámu, je zároveň vonkajším i vnútorným posolstvom. Prvá základná skúška prišla na jar roku 2024 s vonkajším videním antikrista, ako je to znázornené v Danielovi 11:14.

A v tých časoch sa mnohí postaví proti kráľovi juhu; aj násilníci z tvojho ľudu sa povýšia, aby naplnili videnie; ale padnú. Daniel 11,14.

Predchádzajúci verš uviedol Pania a svedectvo Pania pokračuje až po pätnásty verš.

Lebo kráľ severu sa vráti a postaví vojsko väčšie než to predchádzajúce a po určitých rokoch iste príde s veľkým vojskom a s veľkým bohatstvom. Daniel 11,13.

Kráľ severu vo veršoch desať až pätnásť je zástupnou mocou pápežstva, ktoré bolo vo verši desať predstavované Ronaldom Reaganom, keď bol odstránený múr železnej opony, ako to predobrazne znázorňoval pád Berlínskeho múru 9. novembra 1989. Verš šesťnásť označuje odstránenie múru oddelenia cirkvi od štátu pri nedeľnom zákone. Verše jedenásť a dvanásť predstavujú ukrajinskú vojnu, ktorá sa začala v roku 2014, a verš trinásť označuje voľby roku 2024, keď sa Trump, ôsmy prezident od Reagana, ktorý je zároveň aj ôsmym prezidentom, ktorý je zo siedmich predchádzajúcich prezidentov, „vracia“ s väčšou mocou, lebo keď sa vráti, „postaví množstvo väčšie než prvé a po určitých rokoch istotne príde“. „Určité roky“ sú štyri roky Joea Bidena.

Po roku 2024 sa Rím v súlade s trinástym veršom vloží do prorockých dejín Pania. Dňa 8. mája 2025 bol vybraný prvý pápež z duchovnej nádhernej krajiny a zvolil si meno Lev, ktoré so sebou nesie mnohé významné prorocké charakteristiky. Potom je v pätnástom verši rozpútaný boj.

Potom príde kráľ severu, navrší násyp a dobyje najopevnenejšie mestá; a ramená juhu neobstoja, ani jeho vybraný ľud, ani nebude sily, aby odolali. Daniel 11,15.

Bitka pri Panii je predstavená v pätnástom verši a šelma zo zeme, predstavovaná Donaldom Trumpom, porazí kráľovstvo juhu. Kráľ juhu v jedenástom verši začal vojnu s Ukrajinou, zástupnou mocnosťou pápežstva, ktorá bola financovaná a podporovaná zástupnou mocnosťou pápežstva z desiateho verša — Spojenými štátmi. Kráľ juhu by zvíťazil v bitke pri Ráfii, no po víťazstve postupné rozkladanie, ktoré je vždy spojené so zánikom dračieho kráľovstva juhu, zanecháva kráľa juhu v nesmierne zraniteľnom postavení, keď sa kráľ severu vracia, silnejší než kedykoľvek predtým, a pripravuje sa na bitku pri Panii. Rusko a Putin sú kráľom juhu, keď Spojené štáty v roku 2014 iniciovali ukrajinskú vojnu. V roku 2022 sa začala invázia a začala tiecť krv. V roku 2024 sa kráľ severu vrátil.

Peter sa nachádza v Cézarei Filipovej, čo je začiatok ohlasovania posolstva Polnočného volania. Peter, podobne ako Eliáš a milleriti, reprezentovaní Litchom a Snowom, už predtým predložil

predpoveď o zatvorených dverách a islame. Jej naplnenie označuje rozlíšenie medzi pravými a falošnými posolstvami neskorého dažďa a pravými a falošnými poslami. Petrovo posolstvo je opraveným posolstvom Nashvillu a islamu a keď stojí v Cézarei Filipovej, stojí v Paniu, v boji, ktorý vedie k nedeľnému zákonu verša šesťnásť. Naplnenie Petrovej predpovede označuje začiatok ohlasovania Polnočného volania, keď je islam uvoľnený, čo je tiež, riadok na riadok, keď prichádza bitka pri Paniu.

Videnie v Danielovi desať

Sviatok trúb predstavuje siedmu trúbu, ktorá je tretím beda, ktorým je islam. Trúba je varovným posolstvom a zároveň aj zvolaním na sväté zhromaždenie. Je tiež lakmusovou skúškou, ktorá sa začína, keď sa skončí tridsaťdňová skúška druhého chrámu. Prvé základné vonkajšie skúšobné videnie antikrista prišlo na jar roku 2024 a druhé vnútorné skúšobné videnie Krista, ako je znázornené v Danielovi 10, prišlo v roku 2026.

Potom som pozdvihol svoje oči a hľadel som, a hľa, istý muž odetý do ľanového rúcha, ktorého bedrá boli prepásané rýdzim zlatom z Úfazu. Jeho telo bolo ako chryzolit, jeho tvár mala vzhľad blesku, jeho oči boli ako ohnivé fakle, jeho ramená a jeho nohy sa leskli ako leštený bronz a hlas jeho slov bol ako hlas zástupu.

A ja, Daniel, som jediný videl to videnie; muži, ktorí boli so mnou, to videnie nevideli; padla však na nich veľká triaška, takže utiekli a skryli sa.

A tak som zostal sám a videl som toto veľké videnie; nezostala vo mne nijaká sila, lebo moja krása sa vo mne obrátila na porušenosť a nezachoval som si nijakú silu.

Predsá som počul hlas jeho slov; a keď som počul hlas jeho slov, padol som do hlbokého spánku na svoju tvár, s tvárou obrátenou k zemi.

A hľa, dotkla sa ma ruka a pozdvihla ma na kolená a na dlane mojich rúk. A povedal mi: Daniel, muž veľmi milovaný, porozumej slovám, ktoré ti hovorím, a postav sa na svoje miesto, lebo teraz som poslaný k tebe. A keď ku mne prehovoril tieto slová, postavil som sa, chvejúc sa. Potom mi povedal: Neboj sa, Daniel, lebo od prvého dňa, keď si si vzal k srdcu, aby si porozumel a aby si sa ponížoval pred svojím Bohom, boli tvoje slová vypočuté, a ja som prišiel pre tvoje slová. Ale knieža perzského kráľovstva stálo proti mne dvadsaťjeden dní; no hľa, Michal, jeden z hlavných kniežat, prišiel mi na pomoc; a zostal som tam pri perzských kráľoch. Teraz som prišiel, aby som ti dal porozumieť tomu, čo postihne tvoj ľud v posledných dňoch, lebo videnie sa ešte vzťahuje na mnohé dni. A keď ku mne hovoril takéto slová, obrátil som svoju tvár k zemi a onemel som.

A hľa, jeden podobný synom človeka sa dotkol mojich pier; vtedy som otvoril svoje ústa, prehovoril som a povedal tomu, ktorý stál pred mnou: Ó, môj pane, pre videnie sa na mňa obrátili moje bolesti a nezostala vo mne nijaká sila. Lebo ako môže sluha tohto môjho pána hovoriť s týmto mojím pánom? Ved' čo sa mňa týka, ihneď vo mne nezostala nijaká sila, ani dych vo mne neostal.

Potom znovu prišiel a dotkol sa ma ktosi, ktorý mal podobu muža, a posilnil ma. A povedal: Neboj sa, muž veľmi milovaný; pokoj ti! Buď silný, áno, buď silný. A keď ku mne prehovoril, bol som posilnený a povedal som: Nech môj pán hovorí, lebo si ma posilnil. Daniel 10:5–19.

Daniel dvadsiateho druhého dňa vidí videnie nebeského Veľkňaza v posledných dňoch. Videnie Ríma, ktorý ustanovuje videnie, bolo základným a alfa testom roku 2024 a videnie Krista je chrámovým testom. To prináša oddelenie triedy tých, ktorí utekajú od Daniela a skrývajú sa. Táto trieda sa skrýva pod lžami a nepravdou, a z tohto dôvodu prijíma mocný blud.

Daniela sa potom trikrát dotknú: najprv Gabriel, potom Kristus a po tretí raz opäť Gabriel. Vo Svätyni svätých, keď sa Daniela trikrát dotknú, predstavuje to posilnenie, lebo začína tým, že po videní nemá nijakú silu, ale pri treťom dotyku je napokon posilnený. Je posilnený, aby porozumel tomu, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch. Prorocké posolstvo o tom, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch, je posolstvom znázorneným v podobenstve o desiatich pannách.

Daniel začína bez sily, lebo videnie Krista ako zrkadlového obrazu ho zanechalo bez sily; no na konci troch dotykov je posilnený a príkaz „buď silný, áno, buď silný“ je zdvojením, ktoré označuje druhého anjela alebo druhú skúšku. Druhou skúškou je skúška chrámu, pri ktorej je Boží ľud posilnený, aby ohlásal posolstvo Polnočného volania, keď sa exeterské táborové zhromaždenie končí. Táto skúška je skúškou chrámu, pri ktorej sa vrcholový kameň, ktorý bol základným a uholným kameňom, stáva obdivuhodným vrcholovým kameňom chrámu, a tak označuje jeho dokončenie. Daniel je posilnený dvadsiateho druhého dňa, keď vierou vstupuje do Najsvätejšieho miesta. Keď tak robí, Gabriel sa ho dotýka, potom sa ho dotýka Kristus a potom sa ho Gabriel dotýka znova. Daniel je teda posilnený, aby ohlasoval posolstvo v Najsvätejšom mieste, kde vidí Krista medzi dvoma anjelmi; a miestom v Najsvätejšom mieste, kde je Kristus uprostred, je zľutovnica s dvoma prikrývajúcimi cherubmi, hľadiacimi na archu, ktorá je osvetlená svetlom šekínskej slávy Krista sediaceho na svojom tróne. Videnie z Daniela desať je prorocky usporiadané tak, že Daniel hľadá na slávu Krista ako na Šekínu na tróne zľutovnice, zatiaľ čo dvaja prikrývajúci cherubi hľadajú do archy!

Pred sviatkom trúb Eliáš vyhlasuje, že jeho posolstvo o daždi je jediným posolstvom o daždi, ktoré je od Pána, a predkladá predpoveď, ktorá dospieva k svojmu záveru v prejave, ktorý dokazuje, kto je alebo nie je poslom a čo je alebo nie je posolstvom. Tri a pol roka pred Karmelom kráľ Achab hľadal Eliáša, lebo Karmelu predchádza obdobie sporu. Hora Karmel je jednoducho lakmusovou skúškou, pri ktorej sa prejavuje charakter. To isté obdobie v milleritských dejinách obsahovalo to isté svedectvo, keď tí, čo nenávideli toto posolstvo, vyhnali verných z cirkví a verní potom pozdvihli posolstvo, ktoré vyzývalo ľudí vyjsť spomedzi padlého niekdajšieho zmluvného ľudu, ktorý bol obchádzaný.

Peter pri Letničnom nedeľnom zákone ohlasuje Joelovo posolstvo, čo znamená, že Peter ohlasuje to isté posolstvo aj vtedy, keď sa na konci exeterského táborového zhromaždenia začína obdobie Polnočného volania, ktoré sa začalo vtedy, keď bolo Petrovo predpovedanie opravené, tak ako boli opravené aj posolstvá Snowa a Litcha. Spor vždy predchádza naplneniu predpovede. Spor sa teda začína pred naplnením predpovede.

Posolstvo, ktoré vyvoláva úzkosť u Achaba, Jezábel a jej prorokov, ako aj u malicherných Židov z čias Krista a u padlých protestantov z dejín milleritského hnutia, Peter označuje za knihu Joela. Pred treťou skúškou lakmusovým papierikom, ktorá je označená uvoľnením osla, je Petrovo posolstvo napadnuté laodicejským adventizmom a Peter na tento odpor odpovedá tým, že označuje poslov za nie opitých, ale jednoducho za naplnenie troch kapitol Joela. Joelove tri kapitoly sa začínajú prenikavým odsúdením laodicejského adventizmu. Keď sa posolstvo dostane do uší tých, ktorí sú opití opojným nápojom, zareagujú. Postavili sa proti Kristovi, keď zostupoval z vrchu na ceste do Jeruzalema, a postavili sa proti Nemu znovu v Jeruzaleme.

Osol je uvoľnený, vstup sa začína; hašteriví Židia chcú posolstvo umlčať. Ježiš pokračuje a potom sa zastaví a plače nad posledným dňom skúšobného času adventizmu. Potom v Jeruzaleme nasleduje ďalšia konfrontácia so Židmi, ktorí chcú, aby ľud prestal hlásať svoje posolstvo. Keď toho dňa zapadlo slnko, skúšobný čas pre židovský národ dosiahol ďalší stupeň. Postup odporu pokračuje až k smrti na kríži a vážne sa začal vzkriesením Lazára, ktoré označilo príchod druhého anjela a času meškania.

„Betánia bola tak blízko Jeruzalema, že správa o Lazarovom vzkriesení sa čoskoro doniesla do mesta. Prostredníctvom vyzvedačov, ktorí boli svedkami tohto zázraku, sa židovskí predstavitelia rýchlo oboznámili so skutočnosťami. Okamžite bolo zvolané zasadnutie Sanhedrinu, aby sa rozhodlo, čo treba urobiť. Kristus teraz v plnosti zjavil svoju moc nad smrťou a hrobom. Tento mocný zázrak bol vrcholným dôkazom, ktorý Boh predložil ľuďom, že poslal svojho Syna na svet pre ich spasenie. Bol to prejav božskej moci dostatočný na to, aby presvedčil každú myseľ, ktorá bola pod vedením rozumu a osvieteného svedomia. Mnohí, ktorí boli svedkami Lazarovho vzkriesenia, uverili v Ježiša. Nenávisť kňazov voči Nemu sa však ešte viac vystupňovala. Odmietli všetky menšie dôkazy Jeho božstva a tento nový zázrak ich iba rozhorčil. Mŕtvy bol vzkriesený za plného denného svetla a pred zástupom svedkov. Nijaký úskok nemohol taký dôkaz vyvrátiť. Práve z tohto dôvodu sa nepriateľstvo kňazov stalo smrteľnejším. Boli viac než kedykoľvek predtým odhodlaní urobiť koniec Kristovmu dielu.“

„Saduceji, hoci neboli Kristovi naklonení, neboli voči Nemu naplnení takou zlobou ako farizeji. Ich nenávisť nebola taká trpká. Teraz však boli úplne znepokojení. Neverili vo vzkriesenie mŕtvych. Opierajúc sa o takzvanú vedu usudzovali, že by bolo nemožné, aby bolo mŕtve telo znovu privedené k životu. No niekoľkými Kristovými slovami bola ich teória vyvrátená. Ukázalo sa, že nepoznajú ani Písma, ani Božiu moc. Nevideli nijakú možnosť, ako odstrániť dojem, ktorý zázrak urobil na ľud. Ako by bolo možné odvrátiť ľudí od Toho, ktorý zvíťazil natoľko, že vyrval hrobu jeho mŕtvych? Začali rozširovať lživé správy, no zázrak nebolo možné poprieť a nevedeli, ako zamedziť jeho účinku. Dovtedy saduceji nepodporovali plán usmrtiť Krista. Ale po Lazarovom vzkriesení sa rozhodli, že len Jeho smrťou bude možné zastaviť Jeho nebojácné odsúdenia namierené proti nim.“ Túžba vekov, 537.

Lazárova smrť označila začiatok štyroch dní, počas ktorých Ježiš meškal. Jeho smrť predstavovala príchod druhého anjela, ktorý označuje začiatok času meškania. Jeho vzkriesenie označuje vzkriesenie dvoch svedkov 31. decembra 2023, dvadsaťdva rokov po 11. septembri. Jeho vzkriesenie označuje vzkriesenie Ezechielových mŕtvych suchých kostí. Jeho vzkriesenie bolo predobrazené stvorením Adama, ktoré spočívalo v tom, že ľudstvo, predstavované hlinou, bolo

spojené s Božstvom, predstavovaným dychom života.

„Kňazi a židovskí vodcovia nenávideli Ježiša; ale zástupy sa hrnuli, aby počúvali Jeho slová múdrosti a boli svedkami Jeho mocných skutkov. Ľud bol pohnutý najhlbším záujmom a úzkostlivo nasledoval Ježiša, aby počul poučenia tohto úžasného Učiteľa. Mnohí z popredných mužov v Neho uverili, ale sa neodvážili vyznať svoju vieru, aby neboli vylúčení zo synagógy. Kňazi a starší sa rozhodli, že treba niečo urobiť, aby odvrátili pozornosť ľudu od Ježiša. Báli sa, že všetci ľudia uveria v Neho. Nevideli pre seba nijaké bezpečie. Museli buď stratiť svoje postavenie, alebo dať Ježiša na smrť. A aj keby Ho usmrtili, stále by tu boli tí, ktorí boli živými pomníkmi Jeho moci. Ježiš vzkriesil Lazara z mŕtvych a oni sa báli, že ak zabijú Ježiša, Lazar bude svedčiť o Jeho mocnej sile. Ľud sa hrnul, aby videl toho, ktorý bol vzkriesený z mŕtvych, a vodcovia sa rozhodli zabiť aj Lazara a potlačiť toto vzrušenie. Potom by obrátili ľud k ľudským tradíciám a učeniám, k desiatkovaniu mäty a ruty, a znovu by nad nimi získali vplyv. Dohodli sa, že Ježiša chytia, keď bude sám; lebo keby sa Ho pokúsili zajať v zástupe, keď myseľ ľudu bola celá zaujatá Ním, ukameňovali by ich.“ Early Writings, 165.

Dňa 18. júla 2020 boli zabití dvaja svedkovia zo Zjavenia a prišiel druhý anjel i čas meškania. Dňa 31. decembra 2023 sa začal dvojkrokový proces vzkriesenia. Prvým krokom bol základ; druhým krokom bolo postavenie chrámu na základe. Laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa nenávidela toto poslanstvo od času, keď sa zrodilo v roku 1989, a nenávidí ho dodnes. Teraz, keď nenávidení svedkovia, o ktorých sa domnievali, že sú mŕtvi, opäť žijú, budú toto poslanstvo nenávidieť ešte viac. Budú sa dohadovať o predpovedi 18. júla 2020 s takou jedovatosťou, akú mali Židia voči vzkrieseniu Lazára. V dejinách skúšky chrámu Peter odpovie na ich mylné obvinenia tým, že poukáže na knihu Joel ako na odpoveď na všetky ich lži.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.